

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **ויפתח הגלעדי**

מקאם: **ראסט**

פרשת **חקת**

5 ביולי, 2025

עלון מספר 1237

ט' תמוז, תשפ"ה

הדלקת נרות 8:11 * שקיעה 8:29 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:55 * מוצאי שבת 9:11, וע"פ רבנו תם 9:41 * זמן טלית 4:06 * שעה זמנית 86:00
עלות השחר 3:49 * נץ החמה 5:32 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:18
צאת הכוכבים 9:06 * סוף זמן קריאת שמע 8:07 * סוף זמן עמידה 9:33 * חצות היום והלילה 1:00

תרמו לעלון זה:

האדון הנדיב בעל לב טוב דוד פרחי, אשתו הגברת סוזי ובניהם והוריהם,
לברכה ולהצלחה, וה' יברכם ברוחניות וגשמיות,
ומאחלים מזל טוב להאדון אלביר עציץ ואשתו הגברת אסתי בהנולד החדש,
ולהאברך שלמה סנאניס ואשתו הגברת ביקי להילדה החדשה ומברוק אמן.
ומברכים להאדון אברהם כהן ובניו וכל משפחתם על זיכוי הרבים
שעושים בית הכנסת חדש ומפואר וזכות אבותם מסייעתם, ותזכו למצוות אמן.

איש חסד בעל לב טוב האדון עוני ממרוט, אשתו, בניהם והוריהם
לברכה ולהצלחה וה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות, אמן.

המעונין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעונין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

השטח הזה להנחיל אותו לשבט ראובן.
ונלמד מזה, כי האדם פעמים רבות
מחשב חשבונות קצרי טווח, רואה את
העתיד הקרוב, את הרווח המהיר ביותר,
ולא את החשבון הנצחי, שהוא החישוב
האמיתי. ולכן דרשו חכמים פסוקים
שבאו בפרשה זו והם: על כן יאמרו
"המושלים", אלו המושלים ביצרם,
"בוא חשבון" בואו נחשב חשבוננו של
עולם. "תבנה ותכונן" אם אתה עושה כן:
"תבנה" בעולם הזה, ו"תכונן" לעולם
הבא. כמה פעמים עומדים אנו בפני
דילמה: לעשות מצוה או לנוח בבית?
לעזור לחבר או לצאת לבלות? באים
חכמים ואומרים לנו: "עשו חשבון", אל
תסתכלו בדברים שהם בר חלוף,
התמקדו בעיקר וזוהי תכליתנו וחיינו
בעולם הזה, וה' ישמרנו אמן.

הפסוק אומר: "על כן יאמרו המושלים
בוא חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון". יש
לשאול: מדוע התורה טורחת לספר לנו
את כל היסטוריות המלחמות בין שתי
אומות אלו מואב וסיחון? הרי הרבה
מלחמות התחוללו בין עמי אומות
העולם, מה לנו ולהם? אלא אומר הרב
"נבנצאל", מלמדת אותנו כאן התורה
שבזכותה מלחמה זו בין סיחון ובין
מואב, וניצח בה סיחון, גם ישראל היו
יכולים לכבוש את עיר חשבון, כי בלי
סיחון היתה חשבון עיר מואב, והשם
אמר לישראל אל תצר את מואב, כי לא
יתן מארץ מואב לישראל כלום, בזכות
אביהם לוט, אבל כשבא סיחון וכבש
אותה נקראת על שמו, אז מותר להם
לישראל לכבוש אותה. אבל סיחון לא כן
חשב, אלא אמר: כמה גדול וחשוב אני
שניצחתי את מואב? אבל ה' נתן לו את

פרפראות על הפרשה

וירב העם עם משה... ולמה הבאתם את קהל ה' אל המדבר למות שם... ולמה העליתונו ממצרים... לא מקום זרע וכו'... יש פה גם כמה שאלות: מי עושה הריב עם משה? כשטענו ולמה הבאתם את קהל ה', למה כמדברים על זולתם? אלא כך פשוטן של דברים: "העם" זה ערב רב. שיצאו עם ישראל, לכן טענו בשביל ישראל ואמרו: הבאתם את קהל ה' ולא להם. עוד טענו בני ישראל לא היה להם שדות וכרמים במצרים, אבל אנחנו, כלומר הערב רב, היו לנו שדות וכרמים, ולמה העליתונו אל מקום שאין בו זרע ותאנה וגפן וכו'...

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי החורבן 270 למנינם

מתלמידיו של רבינו הקדוש היה תלמיד גדול בתורה ונקרא שמו "רב סתם", אבל באמת שמו רבי אבא, והוא אחיו הגדול של רבי חייא, והוא ממשפחת דוד המלך, והיה בריא אולם, ובכוחו לסגף עצמו במיעוט אכילה, אבל היה אסטניס, וקודם אכילה עושה נטילת ידים, וכורך ידיו במפה ואוכל, וקוראין לו: אבא אריכא שהיה גדול וארוך בדורו, למד תורה גם כן אצל רבי ינאי, ובנים היו לו, והם: חייא, על שם דודו, וקראו שמואל: בר אוריין. והשני: אייבו. והשלישי: רב חנן, ופעם אחת רצה הרב לחזור לבבל, אמר לו רבי חייא דודו: ה' יצילך מדבר הקשה ממוות. והוא כיוון על אשתו של הרב, שהיתה אשתו מצערתו, כשאמר לה: עשי לי עדשים עשתה לו חומוץ, וכשאמר לה עשי לי חומוץ היתה עושה לו ההיפך והוא עדשים. כשגדל חייא בנו, הפך לה הדברים, אמר לו אביו: נשתבחה אימך? אמר לו: אני הוא המהפך לה. אמר לו: אל תעשה כן עוד.

הדרך לרפואה ולבריאות

כידוע, הרעה החולה של דורנו הנה השמנת יתר. הבעיה הזאת איננה רק במבוגרים, ולצערנו כיום יותר ויותר ילדים בעולם מתגלים כבעלי משקל עודף. ילדים אלו יגדלו להיות מבוגרים שמנים, ומאוד יקשה עליהם להתפטר מעודפי השומן. הצרות החלו לפני כארבעים שנה, כאשר האמריקאים נדרשו לצמצם את צריכת השומנים שלהם בכדי למנוע מחלות לב. הסיסמא של צמצום צריכת שומנים גרמה לעודף שומן. המומחים אמרו לציבור שצריך לחשוש רק מפני מספר הגורמים של השומן שבמוצר. כך נולדו אלפי מוצרים דלי שומן. אבל זו הייתה בעצם "מהפכת החטיפים" מכיוון שפחמימות גורמות גם הן לשומן יתר. כל איכר יודע, שאם סוגרים בהמה בכלוב ומאכילים אותה בדגנים, היא תתפטם. אצל בני אדם זה אותו הדבר. כך שלא די להזהר מכולסטרול וממזון עמוס בשומן, אלא ישנה גם סכנה גדולה בצריכה גדולה של פחמימות, ובפרט של פחמימות מזוקקות כדוגמת קמח לבן וסוכר, שאלו הופכות בגוף לגלוקוז, ועודף גלוקוז הוא שלילי מאוד מכיוון שהלבלב נאלץ לייצר אינסולין בכמויות גדולות, וההמשך ידוע

דברי מוסר: התענית

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית, והם. הסטרא אחרא אין בה כח להידבק במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה' יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים

אמורים להביא אותו ליעדו, אך הוא השקוע בלימוד בריכוז רב לא שם לב לכך ועדיין המתין בתחנה. לאורך שנים רבות נהג כך, גם כאשר כבר הקים בית בישראל. באחת הפעמים, עלה לאוטובוס והתיישב במקומו, והגמרא בידו, והוא ממשיך ללמוד בחשק רב. הרבנית אשתו עלתה ונתיישבה ליד בעלה הרב, והיה עמה סלים גדולים, וכשירדה לפני ביתה הותירה לבעלה כמה סלים לעזור לה ויביאם עמו כשירד, ובהגיעם לבית תהתה הרבנית ואמרה להרב: להיכן נעלמו הסלים? הרב לא הבין את שאלתה, ואמר באיזה סלים מדובר? והרי הוא היה שקוע בסוגיה, ולכן לא שמע ולא ראה כלל כי בסוף הנסיעה הגישה לו את הסלים להביאם עמו.

דינים

1 - צום י"ז בתמוז יחול ביום ראשון, 13 ביולי, מתחיל בשעה 3:55 בבוקר ומסתיים בשעה 8:50 בערב ולמחמירין בשעה 9:03. וכך הוא החשבון לפי דעת הבן איש חי זצ"ל, ודעת מרן עובדיה יוסף זצ"ל: עלות השחר הוא שעה זמנית + חומש שעה זמנית לפני הנץ, הנץ ביום התענית 5:37 והשעה הזמנית היא 85 דקות והחומש שלה הוא 17 דקות, נמצא עלות השחר הוא בשעה 3:55 והוא התחלת הצום, ומסתיים בשעה 8:50 ולמחמירין בשעה 9:03.

2 - קודם השינה, יתנה שבדעתו לקום קודם עלות השחר 3:55 לאכול ולשתות, ואם לא התנה אסור לו לאכול כשיקץ משנתו.

3 - מעוברות או מניקות, ויולדות בתוך 24 חודש מהלידה, ומפלת וחולה אפילו אין בן סכנה, וחולה שהתרפא או שעודנו חלש, וזקן תשוש כח, כולם פטורים מלהתענות, ומותר להם לאכול, אך ראוי

הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחות, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינך תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תעניות, כמו שאמר דוד המלך: "ברכי כשלו מצום". הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון: הגאון מרן חכם עובדיה

יוסף 1921-2013

ללימודו הטהור והרצוף קיים בו מקרא שכתוב: "והגית בו יומם ולילה" כפשוטו. הוא עשה לילות כימים בלימוד רצוף, אינו מתחשב במחוגי השעון הנעים קדימה. הלימוד המתוק היה ערב לו, עד שהשכיח ממנו כל ענין אחר בעולם הגשמי, וידוע כי עד גיל 30 לא היה לו שעון. בליל שבת בבית אביו, כשהיה ממתין לעריכת הקידוש ומיצר על איבוד הזמן, ותמיד כשממתין לאיזה ענין, היה מחזיק בידו גמרא, ובינתיים היה מסיים ללמוד עמוד או שניים גמרא, עד כמה שהספיק. גם כן בעת המתנות לאוטובוס, חלפו על פניו מספר אוטובוסים שהיו

התורמים לעלון זה

הרב איזיק ידיד ואשתו הגברת פרידה
ובניהם לברכה ולהצלחה אמון. ***
האדון דוד משענייה ואשתו ובניהם
לברכה ולהצלחה אמון. *** האדון אלי
לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה
ולהצלחה ולבריאות אמון. *** האדון
אלפונס קבאני ואשתו הגברת גולדה
ובניהם לברכה ולהצלחה אמון. ***
האדון סולי ערמאן ואשתו הגברת ויקי
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיו
המנוח אריה בן ג'מילה ע"ה אמון. ***
הבחור נחמד ונעים הנרי טוויל ואחיו
לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה אמון.
*** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת
רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ
חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל
בת לטיפה ע"ה אמון. *** הגברת אולגה
זליטה ובניה האחים המבורכים נסים,
משה, שלמה, נינה, פיפי ושרה לברכה
ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ
אביהם המנוח נתן בן נגלא ע"ה אמון. ***
הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה
ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח
חיים בן פרחא ע"ה אמון. *** האדון
אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם
לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה
הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן
אולגה ע"ה אמון.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,700.
ותזכו למצוות אמון.

מספר המבקרים הגיע ל- 259,200,
+900 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמון.**

www.BethYosef.com

שלא יאכלו לתאוה של עונג אכילה,
אלא רק מה שצריכים לבריאותם.

4 - חתן בתוך שבעת ימי המשתה שלו וכן
אבי הבן או הסנדק והמוהל, כולם
חייבים להתענות.

5 - למי שקשה לו (אסטניסט) וקשה לו
בלי לצחצח את שיניו כל בוקר מותר
להשתמש במשחת שיניים, וצריך
להיזהר ולהטות פניו כלפי מטה שלא
יבואו מים לגרונו.

6 - לאדם בריא שמתענה, מותר לבלוע
גוללות וכדורים נגד מיחושים שונים כגון
כאבי ראש, אך אם אפשר ייקחם בלי
מים, ובתנאי שהתרופות הן לצורך הגוף
ואם החד נהנה מהן. ואם אי אפשר לו
לבלוע בלי מים ישתה מעט מים כדי
לבלוע.

7 - מי ששכח ואכל בתענית ולאחר מכן
נזכר, צריך להשלים תעניתו, ואם אכל
כזית, אע"פ שהשלים תעניתו אינו אומר
עננו בתפילת המנחה.

8 - מי ששכח או בירך על דבר מאכל או
משקה, יטעם ממנו משהו כדי שגרונו
ייהנה, ולא תהיה ברכתו לבטלה.

9 - אחר אמירת עננו, היחיד חותם "ברוך
אתה ה' שומע תפילה" ואינו חותם
"העונה לעמו ישראל בעת צרה" שלא
נתקנה חתימה זו אלא לשליח ציבור
כשאומר "עננו" בחזרה בין גואל לרופא.

10 - אם שכח ולא אמר "עננו" ימשיך
העמידה ולא יחזור, אלא יאמר עננו בלי
חתימה בסוף "אלוקי נצור".

11 - מותר לעשן ביום התענית.

12 - קטן פחות מ"ג שנים ובת פחות
מ"ב שנים פטורים מלהתענות.

13 - מי שמתפללים מנחה גדולה בתענית
ואפילו אם קודם 11: 7 (פלג מנחה) אין
לכהנים לשאת כפיהם כלל. וגם אין
אומרים "ברכה המשולשלת" של ברכת
כהנים כשאין כהנים.